

Ὁ κ. Ρίβες ἐστράφη καὶ ἔμεινεν ἔκ-
πληκτος ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς Ἀλίκης, συνο-
δευομένης ὑπὸ τῆς Ἑμμάς καὶ τῆς κυ-
ρίας Ὠβρύ.

— Πῶς, ἀνέκραξεν ἐκεῖνος, γνωρίζετε
τὴν δεσποινίδα;

Ὁ πληγωμένος ἀνέπνεε μετὰ δυσκο-
λίας, ἀπευθυνόμενος δὲ πρὸς τοὺς παρευ-
ρισκομένους ἔλεγε διὰ φωνῆς σταθερᾶς:

— Εἶνε θυγάτηρ μου!

Πάντες παρετήρουν ἀλλήλους ἔκπλη-
κτοι, ἀπόλυτος δὲ σιγῇ διεδέχθη τοὺς
λόγους τοῦ ἐτοιμοθανάτου.

Ἡ Ἀλίκη ἔτρεξε πρὸς τὸν πληγωμένον,
ἀλλ' ἡμποδίσθη ὑπὸ τῆς κομήσεως.

Ὁ κ. Φρουασὺ ἐξηκολούθησεν ἤδη μετὰ
μεγίστης ἀδυναμίας,

— Μάλιστα, εἶνε θυγάτηρ μου... τὴν
ὁποίαν ἔνεκα σεβασμοῦ... πρὸς τὴν σύ-
ζυγόν μου... ἀνέτρεφα κρυφίως... μα-
κρὰν τοῦ κόσμου.

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κύριον
Ρίβες,

— Ἐννοεῖτε τώρα, ἐξηκολούθησε λέ-
γων, πόσον ὠρίστην... ὅταν ἔμαθον ὅτι
ἐσκέπτεσθε ν' ἀποπλανήσετε τὴν κόρην
μου... Ἐὰν ἦτο νόμιμος θυγάτηρ μου,
θα σὰς ἔλεγον: «Τὴν ἐκθέσατε, ὀφείλετε
νὰ τὴν νυμφευθῆτε.» Δὲν ἡδυνάμην δυ-
στυχῶς νὰ τὸ πράξω... ἐσκέφθην νὰ ἐκ-
δικηθῶ.

Πάντες ἤκουον μετὰ προσοχῆς· οὐδεὶς
ἀμφέβαλε δι' ὅσα ὁ ἐτοιμοθάνατος ἔλεγεν.

Ἡ κόμησσα καὶ ἡ κ. Ὠβρύ, αἵτινες μό-
ναι ἐγνώριζον τὰ τῆς γεννήσεως τῆς Ἀ-
λίκης, ἠννόουν τί συνέβαινε, καὶ ἐθαύ-
μαζον τὸν κόμητα, ὅστις κατὰ τὴν φο-
βερὰν ταύτην στιγμήν, ἐδείχθη ἐκτάκτως
γενναϊόφρων, καὶ ἐφέρθη μετὰ τῆς μεγα-
λειτέρας ἐπιδεξιότητος.

Καὶ μὲ κλειστοὺς ἤδη ὀφθαλμούς, προσ-
έθεσε στρεφόμενος πρὸς τὴν σύζυγόν του:

— Σὰς ζητῶ... ὡς τελευταίαν χά-
ριν, νὰ λάβετε... ὅταν δὲν θὰ ὑπάρχω
πλέον, μαζύ σας τὴν θυγατέρα μου καὶ
νὰ τὴν προστατεύσετε, ὡς ἀληθὴς μήτηρ...

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ἤκούετο
ἄλλο τι ἐν τῷ δωματίῳ, ἢ ἡ θορυβώδης
ἀναπνοὴ τοῦ θνήσκοντος, καὶ οἱ λυγμοὶ
τῆς Ἑμμάς, ἧτις ἤδη ἔκλαιεν ἀπαρηγό-
ρητα.

Κατόπιν, πλησιάζασα εἰς τὴν κλινὴν
τοῦ συζύγου τῆς, ἐψιθύρισεν:

— Συγγνώμην, κύριε, συγγνώμην, εὐ-
σπλαγχνισθῆτέ με!

Τὴν παρετήρησε μετὰ τρυφεροῦ σχεδὸν
βλέμματος, καὶ τείνων αὐτῇ τὴν χεῖρά
του, ψυχρὰν ἤδη, ἣν ἐκείνη ἐκάλυψε διὰ
φιλημάτων, τῇ εἶπε:

— Ὡς σύζυγος, ὁ ὁποῖος ἔμαθε τὸ
σφάλμα σου... ἐξεδίκηθην. Ὡς χριστι-
ανός, ὁ ὁποῖος ἐνθυμήθη πόσα ὑπέφερες ἐξ
αἰτίας μου... σὲ συγχωρῶ.

Λέξεις τινὲς ἀκατάληπτοι ἠκούσθησαν
καὶ κατόπιν ἐκλείσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ
του.

Δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐν τῇ ζωῇ!

Ἡ κόμησσα Ἑμμά, ζήσασα ἐπὶ πολλὰ
ἔτη μακρὰν τοῦ κόσμου, ἀπέθανε πρὸ ἑξ
περίπου μηνῶν.

Ὁ ἀριστοκρατικὸς κόσμος ὁμιλεῖ νῦν
διὰ τὸν γάμον τοῦ κυρίου Ρίβες, ἀκολού-
θου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ
τινος ὀρφανῆς, ἐξαισίας καλλονῆς, καὶ
κληρονόμου πάσης τῆς περιουσίας τοῦ
κόμητος καὶ τῆς κομήσεως Φρουασὺ
Βλαρύ.

Ὁ Λύσανδρος εὕρισκε τὴν ἐν Παρίσις
διαμονὴν τοῦ λίαν... ταραχῶδ' ἐπέ-
στοψε πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς ἀποικίας. Διέρ-
χεται τὴν ζωὴν του ἐπὶ κρεμαστῆς κλί-
νης· ἀναπαύεται ἐκεῖ, ὡς λέγει, ἀπὸ πά-
σας τὰς συγκινήσεις καὶ πάντας τοὺς κό-
πους, εἰς οὓς ὑπεβλήθη κατὰ τὴν ἐν Γαλ-
λίᾳ διαμονὴν του.

Φαίνεται δὲ ὅτι ἀπεκόμισεν ἐκ Γαλ-
λίας οὐχὶ εὐχαρίστους ἐντυπώσεις, ἐὰν
λάβῃ τις ὑπ' ὄψει τὸ ταξειδιωτικὸν ση-
μειωματάριόν του, ἐφ' οὗ ἔχει γράψει τὰ
ἑξῆς:

«Γαλλία, τόπος βάρβαρος! Ρεύματα
ἀέρος. Ἐγκεφαλικοὶ κατάρροι. Ὑπηρέται
κακομαθημένοι. Νεάνιδες ζωηραί. Φιλο-
νεικίαι εἰς τὸ Χαρτοπαίγιον. Μονομα-
χίαι διὰ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν».

ΤΕΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΥ ΛΙΝΔΑΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΓΙΟΥΓΚ

Α'

Ἀπὸ τριῶν ἤδη ἡμερῶν διεσάλπιζον αἱ
ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου τὸ νέον δράμα
«Ἐλζα», ὅπερ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐ-
βδομάδα τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1880
ἔμελλε νὰ διδασθῇ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ
Βασιλικοῦ Θεάτρου.

Ἦτο τὸ δεύτερον ἔργον νεαροῦ δραμα-
τικοῦ, ὅστις διὰ τῆς ἀνελπίστου ἐπιτυ-
χίας τοῦ πρώτου τοῦ δράματος κατώρ-
θωσε νὰ διεγείρῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ κοινὸν
ἐνδιαφέρον. Μετὰ πολλῆς δὲ περιεργίας
περιέμενον νὰ ἴδωσι τίνι τρόπῳ μετέβη
ἀπὸ τῆς Μεσαιωνικῆς ἐποχῆς, ὅθεν εἶχεν
ἀρυσθῇ τὴν ὑπόθεσιν, τὸ πρῶτόν του ἔρ-
γον, εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους, ὅπου
ἐξελίσσετο τὸ δεύτερόν του τοῦτο δοκί-
μιον.

Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ηὔξανεν ἡ ἀνυπομο-
νησία τοῦ κοινού, καθ' ὅσον κατὰ τὴν ἡ-
μέραν ἐκείνην ἔμελλε νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ
τῆς σκηνῆς γνωστὴ καὶ ἐπιφανὴς ἡθο-
ποιός, ἧτις ἀκόπως εἶχε κατακτήσῃ ἐν
μέρει, διὰ τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς ὥραιό-
τητος τὰς συμπαθείας τοῦ κοινού.

Ἐπομένως κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην
ἐσπέραν ὅλαι αἱ θέσεις τοῦ Βασιλικοῦ Θεά-
τρου, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς πλέον ἀση-
μάντου, εἶχον καταληφθῇ ὑπὸ ἀνυπομόνου
ἄκροατηρίου.

Ἐν ᾧ δὲ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς σκηνῆς
ὁ συγγραφεὺς ἀφ' ἐνὸς τεταραγμένος ἔ-
βαινεν ἄνω καὶ κάτω παρατηρῶν τὸ ὥρο-
λόγιόν του καὶ συλλογιζόμενος, ὅτι τρία
μόνον λεπτὰ ὑπελείποντο καὶ ἔμελλε νὰ
σημάνῃ ἡ τόσον περιπόθητος δι' αὐτὸν
στιγμή, οἱ ἡθοποιοί, οἵτινες ἔμελλον νὰ
λάβωσι μέρος εἰς τὴν πρώτην πρᾶξιν, ἴ-
σταντο ἤδη ἔτοιμοι, ἐπεδείκνυνον ἀλλή-
λοις τὰς ἐνδυμασίας των καὶ ἐψιθύριζον τὰ
μέρη των, συμβουλευόμενοι τὸν ὑποβόλᾳ·
ὁ διευθυντὴς τῆς σκηνῆς ἔρριπτεν ἀνή-
συχον τὸ βλέμμα του εἰς τὴν διακόσμησιν
τῶν σκηνογραφιῶν· διώρθου ἔδραν τινὰ,
μετέβαλλε θέσιν ἐτέρου ἐπιπλοῦ καὶ τέλος
ἐπλησίαζεν εἰς τὴν αὐλαίαν καὶ διὰ τινος
ὁπῆς ἐξήταζε τὸ πλῆθος.

Ἦδη ἐπὶ τῆς πλατείας καὶ τῶν θεω-
ρείων ἤρχισεν ὁ θόρυβος ἐκεῖνος, ὅστις
προηγείται πάσης παραστάσεως· γνώρι-
μοι ἐχαιρετῶντο, ἀπὸ δὲ τῆς πλατείας
πολλοὶ ὄρθιοι παρετήρουν διὰ τῶν διό-
πτρων τὰς κυρίας, αἵτινες ὀλοὲν ἐπλήρουν
τὰ θεωρεῖα· ἀπειραι συνδιελέξεις συνεκρου-
οῦντο, κρίσεις ἐπεφέροντο ἐπὶ τοῦ φορέ-
ματος ἢ τῆς κομώσεως τῆς μὲν ἢ τῆς
δὲ γνωστῆς κυρίας καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα
εἶχε πληρωθῇ ἀπὸ τὸ μεθυστικὸν ἐκεῖνο
κράμα εὐωδίων, τὸ ὁποῖον παντοῦ ἀπο-
κομίζει μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ὠραῖον φύλον.

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ, ἐν τινι τῶν παρὰ
τὴν σκηνὴν θεωρείων, ἀκριβῶς κάτωθεν
τοῦ ιδιωτικοῦ θεωρείου τοῦ αὐτοκράτορος,
συνδιελέγοντο ζωηρῶς ἡ κυρία πρέσβεως
τινος καὶ γνωστὴ Ρωσὶς πριγκίπισσα
μετὰ τινος ὑψηλοσώμου ἀξιωματικοῦ, ἐν
μεγάλῃ στολῇ, ἀρτι ἐγκαταλιπόντος τὴν
αὐτοκρατορικὴν τράπεζαν καὶ ἀγγέλλον-
τος τὴν στιγμήν ταύτην εἰς τὰς κυρίας,
ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἔμελλε νὰ τιμῇσιν τὴν
παραστάσιν· εἰς δὲ τὸ βάθος τοῦ θεωρείου,
ὅπερ ἦτο κάπως σκοτεινότερον, συνωμίλει
χαμηλῇ τῇ φωνῇ ὁ πρίγκηψ Ριχάρδος τῆς
Λοεμβούργης μετὰ τοῦ αὐλάρχου βαρῶ-
νου φὸν Βουλπεν.

Ὁ πρίγκηψ, ὅστις ἐσχάτως εὕρισκετο
εἰς μακρυνὰ ταξείδια, μόλις πρὸ μηνὸς
εἶχεν ἐπιστρέψῃ εἰς Βερολίνον ἔνεκα λό-
γων ὑπηρεσίας.

— Δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε, βαρῶνε,
ἔλεγεν ἡσύχως εἰς τὸν σύντροφόν του, πό-
σον ὀλίγον μετεβλήθη ἡ ὄψις τῆς βερο-
λινάικας κοινωνίας κατὰ τὴν μακροχρόνιον
ἀπουσίαν μου· δὲν ἐννοῶ μόνον τῆς ἀρι-
στοκρατίας, ἰδοὺ, νομίζω, ὅτι ὅλους τοὺς
γνωρίζω ἐξ ὅψεως τουλάχιστον καὶ ὅτι
οὐδεμίαν θὰ ἠσθάνομην ἐντύπωσιν ἐὰν
δὲν ἔβλεπον ἐν τῷ μεταξύ τόσα...
ἀλλὰ, εἶπεν αἰρνης μεταβαλὼν τὸν
φωνῆς, ἰδοὺ κατὶ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐνθυμοῦ-
μαι νὰ εἶδα ἄλλοτε... Καὶ ἀποτεινόμε-
νος πρὸς τὸν αὐλάρχην, ἐν ᾧ συγχρόνως
παρετήρει προσεκτικῶς διὰ τῶν διόπτρων,
παρατηρήσατε, σὰς παρακαλῶ, βαρῶνε, τὰς
δύο ἐκείνας κυρίας... προχωροῦσι μεταξὺ
τῶν ἐδωλίων τῆς δευτέρας σειρᾶς, ἡ πρώτη
φαίνεται πολὺ καστανή, ἐν ᾧ ἡ δευτέρα
εἶνε ξανθὴ... ἐννοῶ τὴν πρώτην· ἰδοὺ
τώρα κᾶθηται...

— Τὰς βλέπω, ὑψηλότατε, ἀπεκρίθη ὁ Βούλπεν, ὅστις, ὠπλισμένος διὰ τῶν διόπτρων του, ἠκολούθει τὰς ὁδηγίας τοῦ πρίγκιπος.

— Αἱ λοιπόν, ποῖαι εἶνε;

— Νομίζω ὅτι εἶνε ξέναι· τοῦλάχιστον δὲν τὰς γνωρίζω.

— Ἀλλὰ ἡ πρώτη εἶνε ὠραιότατη... αὐτὴν δὲ νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ τὴν γνωρίσῃ τις...

— Χμ! ὠραιότατη, πολὺ τὴν κολακεύετε, πρίγκηψ... οὐχ ἦττον εἶνε ἀρκετὰ νόστιμη καὶ μάλιστα, ἂν παρατηρήσῃ κανεὶς ἐπισταμένως...

Δὲν ἐπρόφθασεν ὁ βρωῶνος νὰ τελειώσῃ, διότι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἤρθη ἡ αὐλαία· τοῦτο ὅμως οὐδόλως ἀπησχόλησε τὸν πρίγκιπα, ὅστις ἐξηκολούθει παρατηρῶν τὴν νεαρὰν γυναῖκα μὲ ὁλοὲν αὐξάνουσαν περιέργειαν.

Ὁ πρίγκηψ Ριχάρδος τῆς Λοεμβούργης, μονογενὴς υἱὸς τοῦ ἡγεμόνος Ἑρρίκου τῆς Λοεμβούργης καὶ τῆς ἔν ἔτος μετὰ τὴν γέννησίν του ἀποθανούσης ἡγεμονίδος Καρλόττας, πρίγκιπίσσης ἐνὸς τῶν δεσποζόντων τότε Σαξωνικῶν οἰκῶν, ἔχαιρε μεγίστης παρὰ τῇ αὐτῇ εὐνοίας.

Ἀλλὰ καὶ μεταξύ τῶν πεπαιδευμένων ἐκέκτητο ὄχι μικρὰν ἀξίαν, ἔνεκα τῶν γνώσεών του καὶ τῆς συνεχοῦς περὶ τὴν φιλολογίαν ἀσχολίας του, ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἀριστοκρατικούς κύκλους καθίστατο περιζήτητος διὰ τὸ ἐπαγωγὸν καὶ εὐχαρι τοῦ χαρακτήρος του.

Ταῦτα ὅμως δὲν τὸν ἠμποδίσαν καὶ νὰ ἐκτελέσῃ, ἐπαξίως τοῦ ὀνόματός του, τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον του.

Εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον διεκρίθη ἐξόχως· κατὰ τὴν μάχην δὲ τοῦ «Mars-la-tour» ἐπαξίως ἐκέρδισε τὸν σιδηροῦν σταυρόν, τὴν δ' ἐπομένην προήχθη εἰς λοχαγόν. Ἐν δὲ τῇ μάχῃ τοῦ «Le Bourges» σφαῖρα πυροβόλου τῷ ἀπέκοψε σχεδὸν τὸ ἄνω ἡμισυ τοῦ ἀριστεροῦ ὠτός, καὶ ἠναγκάσθη μὲν νὰ νοσηλευθῇ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, οὐχ ἦττον ἀμέσως ἠνώθη μὲ τὸ σύνταγμα του καὶ ἐπέστρεψε μετ' αὐτοῦ εἰς Βερολῖνον.

Ἐν ἔτος μετὰ ταῦτα ἐπεσκέφθη τὴν Ἀσίαν ὀλόκληρον, ἐπιστρέψας δὲ ἐδημοσίευσεν ἀναμνήσεις τοῦ ταξιδιῶν του τούτου.

Ἐκτοτε ἔζη διαδοχικῶς εἰς τὸ οἰκογενειακὸν μέγαρόν του ἐν Λοεμβούργῃ καὶ εἰς Βερολῖνον, μέχρι τοῦ μεγάλου ταξιδιῶν του εἰς Ἀμερικὴν, ὅπερ τὸν ἐκράτησε δύο ἔτη μακρὰν τῆς πατρίδος του· καὶ τῶρα ἡσυχολεῖτο γράφων τὰς ἐντυπώσεις τῆς δευτέρας ταύτης περιηγήσεώς του.

Ὁ Ριχάρδος ἦτο ὑψηλὸς καὶ εὐρύστερνος· εἶχεν ἔκτακτον δύναμιν μυῶν καὶ δὲν ἀπέφυγε, περιστάσεως τυχούσης, νὰ τὴν ἐπιδεικνύῃ. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν μεγάλοι καὶ ζωηροί, ἡ ρίς γρυπὴ καὶ ὁ πώγων κανονικώτατος· εἶχε τὸν μακρὺν μύστακά του πάντοτε πρὸς τὰ ἄνω ἐστριμμένον, τὴν δὲ κόμην μακρυτέραν εἰς τὸ

ἀριστερὸν μέρος, ἵνα κρύπτηται ὁ ἄκρωτηριασμός του ὠτός του, ἐν γένει δὲ ἡ φυσιογνωμία του ἦτο ζωηρὰ καὶ ἀνδρική, ἐνέφρινε δὲ ἀποφασιστικότητα καὶ ἔκτακτον ἰσχὺν θελήσεως· ἡ στολή του, ὡς ταγματάρχου τῶν Οὐλάνων τῆς σωματοφυλακῆς τοῦ αὐτοκράτορος, τῷ ἤρμοζε θαυμασίως· ἐν συνόψει δὲ ἡ πρώτη ἐντύπωσις, ἣν παντοῦ προϋξέει, εἶχε τι τὸ ἀρρενωπὸν καὶ συμπαθὲς συγχρόνως.

Κατ' ἀρχὰς τὸ δρᾶμα ἔκαμε καλὴν ἐντύπωσιν· οἱ διάλογοι καὶ τὰ σκηνικὰ τῆς πρώτης πράξεως ἤρσαν θαυμασίως, ἀλλ' ὁ πρίγκηψ οὐδόλως ἐπρόσεχεν εἰς τὴν σκηνὴν· ἡ προσοχή του ὅλη ἦτο ἐστραμμένη εἰς τὴν μελαγχροινὴν τῆς δευτέρας σειρᾶς καὶ ἀνυπομόνως περιέμενε τὸν Βούλπεν, ὅστις τῷ ὑπεσέθη, ὅτι ἐπισκεπτόμενος τὰ θεωρεῖα, θὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀγνώστου.

Καὶ πράγματι· περὶ τὸ τέλος τῆς δευτέρας πράξεως ἐπανῆλθεν ὁ βρωῶνος, ὅστις ὅμως μετὰ λύπης τῷ ἀνῆγγειλεν ὅτι αἱ ἔρευναί του ὑπῆρξαν μάταιαι, καὶ ὅτι οὐδὲν ἡδυνήθη νὰ μάθῃ περὶ τῆς θελκτικῆς μελαγχροινῆς.

Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ δρᾶμα προεχώρει, ἐπὶ τοσοῦτον ἡ πρώτη καλὴ ἐντύπωσις μετεβάλλετο· πολλοὶ ἐνεθυμοῦντο ὅτι καὶ ἄλλοτε κἄπου εἶδον ἡ ἤκουσαν τοιοῦτόν τι· ἀκριβῶς ὅμως δὲν ἠδύναντο νὰ τὸ ὀρίσωσι, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐσιώπων.

Ὁ κόμης, ἡ παιδευγῶνος, ἡ ἀγνὴ θυγάτηρ, τὸ θυμὸς τῆς πατρικῆς ἀμαρτίας, ὅλα παραδόξως ἐτύγχανον γνωστὰ πρόσωπα, ἀδύνατον ὅμως ἦτο νὰ ἐνθυμηθῶσι ποῦ καὶ πότε τὰ εἶδον.

Εἰς τὴν τρίτην ὅμως πρᾶξιν ἡ ὑπόνοια περὶ τῆς μὴ πρωτοτυπίας τοῦ δρᾶματος καθίστατο ὁλοὲν πλέον βέβαιος καὶ βεβαία, τὸ πλεῖστον δὲ τῶν θεατῶν ἐξερράγη τέλος εἰς φοβερὰς ἀποδοκιμασίας, ὅτε ἀπροσέκτως οἱ φίλοι τοῦ συγγραφέως ἤρχισαν νὰ τὸ ἐπιδιοκιμᾶσιν.

Ὁ πρίγκηψ ἐξῆλθε πολὺ πρὸ τοῦ τέλους τῆς παραστάσεως, ἐλπίζων νὰ συναντήσῃ τὴν ἄγνωστον του καὶ νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ, ἀπρὸ ὅμως ἐπὶ ματαίῳ περιέμενεν, ἠνώθη μὲ τινὰς φίλους του καὶ ἐδείπνησε μαζὺ τῶν.

Τὴν ἐσπέρην ὅμως ἐκείνην δὲν ἡδυνήθη ὁ πρίγκηψ· νὰ ἀναπυθῇ, καὶ πολὺ ἀργὰ τὸν κατέλαβεν ὁ ὕπνος· ἀφ' ἐνὸς ἡ φαντασία του τῷ παρουσίαζε τὸ εἶδωλον τῆς ἀγνώστου ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μαγείᾳ· ἀφ' ἐτέρου δὲ καὶ αὐτὸν ἐβασάνιζεν ἡ ἰδέα ὅτι κἄπου εἶδε ἡ ἤκουσεν, ἡ τέλος ἀνέγνωσε, τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δρᾶματος.

Καὶ οὕτω ὁ δυστυχὴς συγγραφεὺς ἐν μιᾷ μόνῃ ἐσπέρᾳ εἶδεν ἐξαρπνιζομένης ἐναλλὰξ τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντός του. Μελαγχολικὸς λοιπὸν καὶ ἀπελπισ ἐβημάτιζε, μέχρι πρωῒας σχεδόν, ἐντός τοῦ πενιχροῦ δωματίου του.

[Ἐπεται συνέχεια].

*X.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Ἐλένην Παπαδοπούλου. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Στ. Σαραντοπούλου. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξαι σας, ζητήσατε, παρακαλοῦμεν, παρὰ τοῦ κ. Ἐμ. Βεκιερέλ. — κ. Δ. Θεοδωρακόπουλον. Περιμένονεν ὁδηγίας σας — κ. Βικτωρα Δ. Πάζε. Βιβλίον ἀπεστάλη. — κ. Α. Κ. Παλαολόγον. Ἐνεργήσατε, παρακαλοῦμεν, ταχέως, διότι ἀφύκτω; θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὄνματα τῶν δυστροπώντων. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ληφάνουν φύλλα πρέπει καὶ νὰ πληρώνουν. — κ. Ἀριστ. Δ. Ἀδούρην. Φύλλα ἀπεστάλησαν, ἐκτός τοῦ Α' ἐξαντληθέντος. Δρ. 27:50 ἀντίτιμον αὐτῶν μετρήσατε, παρακαλοῦμεν, τῷ κ. Δ. Ε. Μαρτινέγκω — κ. κ. Ἰωάννην Σπαστέρην καὶ Ν. Λογοθέτην. Πύργον Συνδρομᾶς σας, δύνασθε νὰ πληρώσῃτε τῷ κ. Α. Κουνούρη — κ. Α. Ζαγκλίδην. Ἐπιστολὴ καὶ ἀποδείξεις Σ. Φ. Ἀντίππα ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν δ' αὐτῷ, ἵνα φροντίσῃ περὶ τῆς ἀποστολῆς. Ἀποτελεσμαθὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ἐν καιρῷ. — κ. Γ. Γιαννέντον. Ἐλήφθη ἀποδείξεις. Εἰς τὸ ἐξῆς τὰ φυλλάδια θὰ λαμβάνετε τακτικώτατα — κ. Α. Ε. Μπαρούτην. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἀντίτιμον προηγούμενου τόμου δεδωμ. Δρ. 11:50 — κ. Α. Ζαχαρίαν. Περισταίου Περιμένονεν νέαν διευθύνσιν σας. — κ. Ν. Ἰω. Νάκον. Παρακαλεῖσθε ν' ἀποστείλῃτε σημειώσεις τῶν μὴ ληφθέντων. Λάβετε ὅμως ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι ἡ διεκπεραιώσις ἐνεργεῖται μετὰ μεγίστης προσοχῆς, πολὺ δὲ σπανίως, ἂν οὐχὶ διόλου, ἡ καθυστέρησις προέρχεται ἐξ ἡμῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πασαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

Σχῆμα 4ον σελίδες 12.

Συνεργᾷται καθηγηταί, ὕφηγοι τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς κατ. — Διευθυντὴς Α. Καλλιδικῆς ὕφηγοι κατ. — Ἐκδότης Κ. Κοκκολάτος.

Ἐτήσια συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι Δρ. 9, ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ φρ. χρ. 10.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν.

ΑΡΤΙ ΕΞΕΔΟΘΗ

Ε. ΣΤΑΝΔΕΥ

Η

ΓΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΔΡΑΚΤΑ

Πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν, ἀντὶ Δρ. 3.

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΚΟΛΩΝΙΑ

ΚΑΡ. ΚΑΛΥΒΩΚΑ

(Φαρμακοποιεῖ ἐν Πάτραις)

Σπουδαία εὐκαιρία δι' ἅπασαν τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Πωλεῖται εἰς φυλλάδια καὶ κατ' ὅκω.

Παρὰ τῷ ἴδιῳ κατασκευάζεται ὁ θαυμαστὸς τοιχοθετικὸς ὀϊκός μετὰ Κίνας καὶ Κακάου. καθὼς καὶ τοῦ Εὐκαλύπτου ὁ πεφημισμένος ἀντιπυρετικὸς καὶ Κολόμβου, ὁ μόνος γνημὸς κατὰ τῆς διαρροίας. Ἀποδείξεις ἔστω αἰ εἰς χεῖρας τοῦ εὐρισκόμενου συγχαρητήριον ἐπιστολαὶ διακεκριμένων ἱατρῶν.